

[Lenger]

Det kommer næppe som den store overraskelse, at også VS afviser fremskridtspartiets forslag. I betragtning af, hvilke ekstra byrder denne regering – oftest endda med velvillig støtte fra fremskridtspartiet – har lagt på andre samfundsgrupper, forekommer det helt hen i skoven, at lige præcis ejerne af ejerboliger skulle have en ekstra økonomisk gevinst ved at slippe for konsekvenserne af den nye vurdering.

Ganske vist er der en stor spredning i indkomsterne blandt ejerne, og ganske vist findes der ejere af ejerboliger, som ikke har for meget at slå til søren med, men som gennemsnit betragtet sidder ejere bedre i det, end lejere gør.

Meget tyder også på, at stigningerne, der alt i alt ser store ud, skyldes meget store stigninger på de i forvejen dyreste huse, og det gør det lidt fortegnat, når vi skal vurdere virkningerne set under ét. Det er jo det, et forslag i givet fald vil gå ud på, og her er de altså ikke med.

For et par dage siden diskuterede folketinget indenrigsministerens forslag om at hente 4½ mia kr. i kommunekasserne. De forslag var delvis begrundet i, at de fleste kommuner har sat grundskyldpromillerne ned, og regeringen ville så inddrage et provenu svarende til de nedsatte grundskyldpromiller – helt uagtet, at det var penge, som kommunerne aldrig har set og aldrig kommer til at se. Det ville være grotesk, hvis regeringen efter at have brugt denne begrundelse i disse forslag nu kom med et forslag om at holde ejere skadesløse. Jeg forstår på ministeren, at det heller ikke er meningen, og derfor afviser vi fremskridtspartiets forslag.

Vi vil ikke benægte, at der blandt ejerne er nogle, som ikke vil kunne betale – stigningerne er gennemsnitsstigninger, og indkomstspredningen blandt ejerne er stor – og de grupper vil vi gerne være med til at sikre; der skal blot ikke være tale om en generel neutralisering af stigningerne.

Her tænker vi på pensionisterne, som også andre har været inde på, men vi tænker også på andre svage grupper. Parcelhusejerne har jo altid været centrum-demokraternes hjertebørn, og mange af de arbejdsløse bor faktisk i parcelhuse. Det seneste dagpengeforlig kan betyde, at mange må gå fra hus og hjem, når den sociale rutschetur føres igennem, ja, dybest set vil virkningerne af dagpengeind-

grebet vel egentlig føre til, at flere må gå fra hus og hjem, end de stigende vurderinger vil. Det er trods alt kun småpenge, disse udgifter vil stige med, målt i forhold til, hvad en parcelhusejer kan komme ud for, hvis han eller hun bliver langtidslidende og kommer ind under regeringens nyordning. Der havde klynkeriet været betydelig bedre anbragt. Man kan endog sige, at det er et spørgsmål, om det overhovedet vil være tilstrækkeligt til at redde disse svage grupper blandt parcelhusejerne, der eventuelt bliver ramt af langtidsarbejdsløshed, at man neutraliserer virkningen af stigningerne i vurderingerne. Det tror vi ikke; der skal meget mere til end det.

Derfor vil vi gerne være med til at diskutere, hvor vi selektivt og med henblik på enkelte svage grupper kan hindre, at de stigende vurderinger bliver den dråbe, der får det bæger til at flyde over, som regeringen har fyldt til randen i forvejen. Det er, som jeg har sagt, slet ikke sikkert, at det er ejendomsskatterne, der betyder noget for dem. Det er slet ikke sikkert, at en neutralisering af virkningen af disse stigninger overhovedet kan redde dem i betragtning af de overgreb, som de i øvrigt har været ude for fra regeringens side og med velvillig støtte fra fremskridtspartiet.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige til hr. Lykketoft, som gør mig til medlem af CD, at meget kan hr. Lykketoft beskyldes mig for – det ved jeg – men dog ikke det, hr. Lykketoft!

Lad mig så sige om forslaget, at jeg ikke finder, der er grundlag for en generel ændring af lejeværdiberegningen på grund af stigningen i vurderingen. Jeg finder, at det i den situation, vi er i, ville være ganske urimeligt, da denne stigning gennemgående rammer de bedst stillede i samfundet og vi på andre områder må skære ned for svagere befolkningsgrupper. Det kan vi ikke på nogen måde acceptere. Jeg vil i alt fald ikke kunne se mine omgangsfæller i øjnene, hvis det er sådan, at jeg skal have en lettelse i min lejeværdiberegning, medens de på andre områder har mistet i tusindvis af kroner på grund af, at vi nødvendigvis i den økonomiske situation, vi er i, må spare på væsentlige områder.